

De Roosenbrink, 12 december 2015

Optreden door The Jolly Singers met deze twee gedichtjes en kerstverhaal

Kerstfeest

Kerstfeest dat zijn lampjes in de bomen
zingen bij het kaarslicht met elkaar
stille nacht en nu zijt welkome
met witte sneeuw en wolken engelenhaar

Kerstfeest dat is altijd weer bijzonder
dan willen alle mensen samen zijn
en een beetje denken aan het wonder
van dat ene kindje teer en klein

Kerstfeest dat zijn alle kleine dingen
die ene ster die schittert in de nacht
en engeltjes die altijd zullen zingen
voor iedereen die nog op vrede wacht

Mijn Engeltje

Een kerstverhaal door Pluslezeres Gersia van Basten-Ring

Ze zat op de rand van het bed en was zo groot als mijn pink. "Ik heet Engeltje", zei ze en rilde een beetje. Dan met een piepstemmetje: "Ik heb het koud, kun je geen trui voor me breien?" Het was een klein brutaaltje, dat zag ik meteen. Maar toch een echte engel, met vleugels en al.

"Wat doe je hier, en wie ben je?" vroeg ik. Ik zag mezelf al een trui breien, zeker op twee spelden...Ze haalde een pietluttig zakdoekje tevoorschijn en snoot haar neus.

"Ik kom hier twee dagen logeren", zei ze, alsof het de gewoonste zaak van de wereld was.

"Namelijk op 25 en 26 december; het staat in mijn agenda hier. En wie ik ben? Daar zul je nog van opkijken!" Luchtigjes vloog ze weg en ging bovenop een dennentak zitten, die ik als versiering had opgehangen.

Morgen was het kerst; de tafel was al gedekt, de boom en het kribje waren klaar voor het grote feest om de geboorte van Jezus te vieren. Daar kwam ze al weer aanruisen...Uit haar koffertje haalde ze een roze ponnetje.

“Heb je niet een of ander doosje waar je een bed van kunt maken, want ik ben knap moe!” Dat kon ik me indenken, zo helemaal uit de hemel gevlogen, lachte ik in mijzelf. Ik zocht een doosje en wat lapjes bij elkaar en maakte een bedje op. Met een zucht kroop ze er in. “Het is wel wat krap”, hoorde ik haar nog zeggen.

Toen vielen we allebei in slaap.

De volgende ochtend was ze weg. Het doosje was leeg. Ik zocht het hele huis af, maar géén engeltje. Nou, dat was het dan, dacht ik, het zal wel, een droom zijn geweest. Maar plotseling zag ik vanuit mijn ooghoek iets bewegen in de buurt van het kerststalletje. Dichtbij gekomen zag ik haar liggen, in het kribje, haar armpjes om het kerstkind heen. Ze lachte wat schuldig naar me en verklaarde dat ’t toch wat te krap was, dat doosje. Ze legde het kindje voorzichtig neer, dekte het toe en vloog op mijn schouder.

“Ik ga hier maar zitten, want anders moet je zo schreeuwen. Ik zou graag eerst wat eten. En dan zal ik je vertellen wie ik ben.: Ze at een flink en dronk wel twee vingerhoeden melk leeg. Toen veegde ze haar mondje af aan de punt van het tafelkleed.

“Zo, nu gaan we gezellig onder de kerstboom zitten.” Ze viel meteen met de deur in huis. : Ik ben Engeltje van Boven, 65 jaar – ja, grijns maar niet, engeltjes zien er nooit oud uit, al zijn ze 100 jaar – en ik ben jouw persoonlijke beschermengel. Dat had je niet gedacht hè?

Ik ben 65 jaar geleden tegelijk met jou geboren. Kijk niet zo ongelovig. Je dacht zeker dat ik zo’n slungelige grote engel moest zijn? Nou, mooi niet. Jij bent niet altijd makkelijk geweest, moet ik zeggen: ik heb mijn handen vol gehad aan jou. Toen je 2 jaar was, ben je drie keer van de trap gevallen, vier keer uit je bed gerold, en heb je zes keer op je tong gebeten. Alles is gelukkig goed afgelopen, maar ik moest wel rennen. Zo kan ik nog jaren doorgaan. Weet je nog dat je om de per heen zwom en het laatste stuk niet meer kon halen, zonder mijn hulp? Toen was je 10. Zo ben ik almaar met jou bezig geweest. Wat zitje nu weer te lachen? O, je denkt: hoe kan zo ’n klein ding een 10-jarigkind voor verdrinken behoeden> nou, ik ben niet zonder gereedschap hoor. Mijnrechter wijsvinger bezit aardig wat kracht. Ik hoef je er maar mee aan te raken en ik geef je extra kracht, uithoudingsvermogen of inzicht. Dus verdrong je niet, maar werd je sterker en zwom je het laatste stuk op eigen kracht verder, zonder ongelukken.”

“Dank je wel:, mompelde ik, geïmponeerd.

“Zo heb ik jaren en jaren op je gelet en in je oor gefluisterd: doe dat nou nie-et, als je weer eens dom bezig was. En omdat ik mijn werk tot nu toe goed heb gedaan, mocht ik van de Hoofdenkel twee dagen bij je logeren met kerst.” En dan in één adem: “Ga je iets leuks met me doen?”

“Laten we maar een lijstje maken”, zei ik, en ik schreef op wat ze wilde:

- naar McDonald’s
- shoppen
- ijs eten
- naar zee
- taart eten

- voorlezen

We togen op weg. Tweemaal aten we bij McDonald's. We gingen naar zee, we vlogen en renden langs het strand en juichten van plezier. Daarna: shoppen. Ze wilde per se een hoed en schoentjes met hoge hakken – te koop in een poppenwinkeltje. Toen lekker naar huis en in bad. We aten een groot stuk taart, staken de lichtjes aan en lazen uit een dik boek over het wonder van het kerstgebeuren. Met een slaperig stemmetje vroeg ze na een tijdje: "Hou je een beetje van me?"

"Heel veel", zei ik, en slikte. Ik gaf haar een pakje: "Hier, je kerstcadeautje." Ze pakte het uit.

"Het is een trui", juichte ze. "Wat aardig van je!"

"Zelf gebreid", moest ik tóch nog even zeggen, "op twee cocktailprikkers."

Ze lachte gelukzalig en viel in een diepe slaap.

Ze was moe, van alle belevenissen, maar vooral van mij.

Kerstwens

Wij hebben een wens voor iedereen,
Een mooie Kerst met lieve mensen om je heen.
Mensen die van je houden om wie je bent
En in wie je misschien een stukje van jezelf herkent.
Laat merken dat je om die mensen geeft,
Dat je samen met hen iets moois beleeft.
Geniet van de warmte die dit alles brengen kan
En maak er een gezellig en fijn kerstfeest van!

=====